

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 4 grudnia 1931 r.
w sprawie ksiąg stadnych koni.

Na podstawie art. 27 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 roku o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. Pr. K. P. Nr. 1, poz. 1) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wymienione niżej księgi stadne koni prowadzone będą według zasad, ustalonych w załącznikach do zarządzenia niniejszego:

Polska księga stadna koni pełnej krwi angielskiej (zał. Nr. 1).

Polska księga stadna koni wysokiej półkrwi angielskiej (zał. Nr. 2).

Polska księga stadna koni arabskich czystej krwi (zał. Nr. 3).

Polska księga stadna koni arabskich, chowanych w czystości krwi (zał. Nr. 4).

Polska księga stadna koni anglo-arabskich czystej krwi (zał. Nr. 5).

Polska księga stadna koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi (zał. Nr. 6).

Księgi stadne koni półkrwi angielskiej (zał. Nr. 7).

Księgi stadne koni półkrwi arabskiej (zał. Nr. 8).

Księgi stadne koni półkrwi anglo-arabskiej (zał. Nr. 9).

§ 2.

Prowadzenie ksiąg powierzane będzie przez Ministerstwo Rolnictwa instytucjom, zajmującym się hodowlą koni, które czynności te sprawować będą pod nadzorem Ministerstwa Rolnictwa. W księgach tych oraz dowodach, wydawanych na podstawie tych ksiąg, winno być zaznaczone, że księgi te prowadzone są pod nadzorem Ministerstwa Rolnictwa na zasadach, ustalonych przez Ministerstwo Rolnictwa.

§ 3.

Instytucje, prowadzące księgi stadne, obowiązane są wpisywać konie do tych ksiąg bez względu na to, czy posiadacze koni należą do instytucji, prowadzącej daną księgę lub innej instytucji rolniczej lub hodowlanej.

§ 4.

Polskie księgi stadne koni: pełnej krwi angielskiej, wysokiej półkrwi angielskiej, arabskich czystej krwi, arabskich, chowanych w czystości krwi, anglo-arabskich czystej krwi, anglo-arabskich wysokiej półkrwi, prowadzone będą dla obszaru całego Państwa.

Księgi stadne koni: półkrwi angielskiej, półkrwi arabskiej, półkrwi anglo-arabskiej, prowadzone będą dla okręgów, oznaczanych przez Ministerstwo Rolnictwa. Nazwy tych ksiąg ustalać będzie Ministerstwo Rolnictwa.

§ 5.

Na dowód wpisania konia do księgi stadnej instytucja, prowadząca księgę, wydawać będzie świadectwo według wzoru, ustalonego przez Ministerstwo Rolnictwa.

§ 6.

W celu sprawdzania dokumentów i ustalania danych, na podstawie których koni ma być wpisany do księgi stadnej oraz decydowania o wpisaniu konia do księgi, działać będzie dla każdej księgi stała komisja w składzie oraz według regulaminu ustalonych przez Ministerstwo Rolnictwa.

§ 7.

Układ redakcyjny ksiąg stadnych koni winien odpowiadać wzorom, jakie ustali Ministerstwo Rolnictwa.

Przy opisach zewnętrznego wyglądu koni stosowane będą określenia ustalone przez Ministerstwo Rolnictwa.

§ 8.

Należności za wpisywanie koni do ksiąg stadnych oraz za wystawianie świadectw o wpisaniu koni do tych ksiąg, pobierane przez instytucje, którym Ministerstwo Rolnictwa powierzyło prowadzenie ksiąg, nie mogą przekraczać kwot, odpowiadających rzeczywistym wydatkom, związanym z prowadzeniem i wydawaniem ksiąg. Najwyższe normy tych należności dla poszczególnych ksiąg ustala Ministerstwo Rolnictwa.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1932 r.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy w sprawach, unormowanych zarządzeniem niniejszym.

Minister Rolnictwa:

(—) J. J. Polczyński.

Załącznik Nr. 1 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. („Monitor Polski” Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej”.

§ 1.

Do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej” mogą być wpisywane ogiery i klacze, pochodzące od rodziców wpisanych do polskiej lub zagranicznej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej, których przodkowie dadzą się wyprowadzić od koni wpisanych do angielskiej księgi „General Stud Book”.

§ 2.

Jako przychówek do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej” mogą być wpisywane:

1) zrebietta urodzone w Państwie Polskiem od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej” po ogierach wpisanych do tejże księgi, bądź po ogierach wpisanych do zagranicznych ksiąg stadnych koni pełnej krwi angielskiej, o ile ich przodkowie dadzą się wyprowadzić od koni wpisanych do angielskiej księgi „General Stud Book” i o ile nie ma zastosowania przepis § 4 ustęp drugi;

2) zrebietta urodzone zagranicą od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej” po ogierach, odpowiadających warunkom wymienionym w pkt. 1, o ile nie zostały zgłoszone do żadnej innej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej oraz zostały sprowadzone do Państwa Polskiego przed 1 listopada roku, w którym się urodziły.

§ 3.

Koń urodzony w Państwie Polskiem może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę najpóźniej dnia 31 grudnia roku, w którym się urodził.

Koń niezgłoszony w roku urodzenia może być zgłoszony najpóźniej dnia 31 grudnia roku następnego po urodzeniu za zwrotem dodatkowych kosztów, powstałych wskutek spóźnionego zgłoszenia i tylko w tym wypadku, jeżeli uprzednio było zgłoszenie stanowienie klaczy i data ostatniego skoku ogiera.

§ 4.

Koń sprowadzony z zagranicy może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę przed upływem

dwóch miesięcy od dnia przewiezienia go przez granicę Państwa Polskiego.

Polomstwo konia niewpisanego do księgi stadnej z powodu niezachowania określonego w ustępie poprzednim terminu — nie może być również wpisane do księgi stadnej.

§ 5.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, pleć, maść i odmianę, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie rodziców, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 6.

Instytucja, prowadząca księgę stadną, przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 7.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej zrebietta urodzonych w Państwie Polskiem winny być załączone świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami, oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia zrebietcia. Świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów nie posiadających świadectw uznania mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą zrebietta od klaczy, należących do właściciela ogiera.

§ 8.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej koni sprowadzonych z zagranicy winny być załączone świadectwa pochodzenia, wydane przez instytucję, prowadzącą księgę stadną, do której koń jest wpisany. Takie same dowody winny stwierdzać pochodzenie ogiera, którym sprowadzona z zagranicy klacz jest stanowiona, oraz datę ostatniego skoku. Zgłaszający winien nadto udowodnić, w jakim dniu koń został przewieziony przez granicę Państwa Polskiego.

§ 9.

Księga stadna winna być prowadzona z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas obok swej nazwy numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku winny być wydawane osobne dodatki do ostatniego tomu księgi, zawierające wiadomości z roku poprzedniego o koniach urodzonych, sprowadzonych z zagranicy, wywiezionych zagranicę oraz o stanowieniu klaczy.

Załącznik Nr. 2 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. („Monitor Polski” Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej”.

§ 1.

Do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej” mogą być wpisywane ogiery i klacze, które — nie posiadając warunków wymaganych do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej” — odpowiadają jednemu z następujących warunków:

1) pochodzą od rodziców wpisanych do zagranicznych ksiąg stadnych koni pełnej krwi angielskiej, z których chociażby jedno posiada

przodków nie dających się wyprowadzić od koni wpisanych do angielskiej księgi „General Stud Book”;

2) pochodzą od rodziców, z których jedno wpisane jest do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej”, drugie zaś — do zagranicznej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej i posiada przodków nie dających się wyprowadzić od koni wpisanych do angielskiej księgi „General Stud Book”;

3) posiadają nie mniej niż 31/32 (trzydziesty jeden trzydziestych drugich) pełnej krwi angielskiej.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni w wypadku wymienionym w pkt. 3 — za konia pełnej krwi angielskiej uważany będzie koni wpisany do polskiej lub zagranicznej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej.

§ 2.

Jako przychówek do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej” mogą być wpisywane:

1) żrebięta, urodzone w Państwie Polskiem od klaczy wpisanych do tej księgi, posiadające co najmniej 31/32 (trzydziesty jeden trzydziestych drugich) pełnej krwi angielskiej (§ 1 ustęp końcowy);

2) żrebięta urodzone zagranicą od klaczy wpisanych do tej księgi, posiadające co najmniej 31/32 (trzydziesty jeden trzydziestych drugich) pełnej krwi angielskiej (§ 1 ustęp końcowy), o ile nie zostały zgłoszone do żadnej innej księgi stadnej koni oraz sprowadzone zostały do Państwa Polskiego przed 1 listopada roku, w którym się urodziły.

§ 3.

Koń urodzony w Państwie Polskiem może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę najpóźniej dnia 31 grudnia roku, w którym się urodził.

Koń niezgłoszony w roku urodzenia może być zgłoszony najpóźniej dnia 31 grudnia roku następnego po urodzeniu za zwrotem dodatkowych kosztów, powstałych wskutek późniejszego zgłoszenia i tylko w tym wypadku, jeżeli uprzednio było zgłoszone stanowienie klaczy i data ostatniego skoku ogiera.

§ 4.

Koń sprowadzony z zagranicy może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę przed upływem dwóch miesięcy od dnia przewiezienia go przez granicę Państwa Polskiego.

Potomstwo konia niewpisanego do księgi stadnej z powodu niezachowania określonego w ustępie poprzednim terminu — nie może być również wpisane do księgi stadnej.

§ 5.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, płęć, masę i odmianę, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie rodziców, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 6.

Instytucja prowadząca sięgę stadną przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 7.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej żrebiąt urodzonych w Państwie Polskiem winny być załączone świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami, oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia żrebięcia. Świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów, nie posiadających świadectw uznania, mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą żrebiąt od klaczy, należących do właściciela ogiera.

§ 8.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej koni sprowadzonych z zagranicy winny być dołączone świadectwa pochodzenia, wydane przez instytucję prowadzącą księgę stadną, do której koń jest wpisany. Takie same dowody winny stwierdzać pochodzenie ogiera, którym sprowadzona z zagranicy klacz jest stanowiona, oraz datę ostatniego skoku. Zgłaszający winien nadto udowodnić, w jakim dniu koń został przewieziony przez granicę Państwa Polskiego.

§ 9.

Księga stadna winna być prowadzona z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas obok swej nazwy numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej niż po upływie 15 lat, nie podlega numeracji.

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku winny być wydawane osobne dodatki do ostatniego tomu księgi, zawierające wiadomości z roku poprzedniego o koniach urodzonych, sprowadzonych z zagranicy, wywiezionych zagranicę, oraz o stanowieniu klaczy.

Załącznik Nr. 3 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski” Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”.

§ 1.

Do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi” mogą być wpisywane:

1) ogiery i klacze czystej krwi arabskiej sprowadzone z Arabii (oryginalne araby);

2) ogiery i klacze czystej krwi arabskiej sprowadzone z innych krajów;

3) ogiery i klacze, których przodkowie albo odpowiadają warunkom wymienionym w pkt. pkt. 1 lub 2, albo też dadzą się wyprowadzić od koni z następujących stadnin arabskich istniejących przed dniem 11 listopada 1918 r.:

„Antoniny — Potockich”,
„Białacerkiew — Branickich”,
„Jarczowce — Dzieduszyckich”,
„Ślawita — Sanguszków”,

— o ile wśród przodków koni z tych stadnin nie występują konie krwi innej, niż arabska — albo konie, których pochodzenie uznane zostanie przez Komisję księgi za niedostatecznie udowodnione;

4) ogiery i klacze, których rodzice — każde z osobna — odpowiadają jednemu z warunków, określonych powyżej w pkt. pkt. 1, 2 lub 3.

§ 2.

Jako przychówek do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi” mogą być wpisywane:

1) żrebięta urodzone w Państwie Polskiem od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi” po ogierach wpisanych do tejże księgi, bądź po ogierach zagranicznych czystej krwi arabskiej;

2) żrebięta urodzone zagranicą od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi” po ogierach, odpowiadających warunkom wymienionym w pkt. 1, o ile nie zostały zgłoszone do żadnej innej księgi stadnej koni oraz zostały sprowadzone do Państwa Polskiego przed 1 listopada roku, w którym się urodziły.

§ 3.

Koń urodzony w Państwie Polskiem może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę najpóźniej dnia 31 grudnia roku, w którym się urodził.

Koń niezgłoszony w roku urodzenia może być zgłoszony najpóźniej dnia 31 grudnia roku następnego po urodzeniu za zwrotem dodatkowych kosztów, powstałych wskutek późniejszego zgłoszenia i tylko w tym wypadku, jeżeli uprzednio było zgłoszone stanowienie klaczy i data ostatniego skoku ogiera.

§ 4.

Koń sprowadzony z zagranicy może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę przed upływem dwóch miesięcy od dnia przewiezienia go przez granicę Państwa Polskiego.

Potomstwo konia niewpisanego do księgi stadnej z powodu niezachowania określonego w ustępie poprzednim terminu — nie może być również wpisane do księgi stadnej.

§ 5.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, płęć, masę i odmianę, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie rodziców, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 6.

Instytucja prowadząca księgę stadną przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona oraz data ostatniego skoku.

§ 7.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej żrebiąt urodzonych w Państwie Polskiem winny być załączone świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami, oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia żrebięcia. Świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów, nie posiadających świadectw uznania, mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą żrebiąt od klaczy, należących do właściciela ogiera.

wym nad ogierami oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia żrebięcia. Świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów nieposiadających świadectw uznania mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą żrebiąt od klaczy, należących do właściciela ogiera.

§ 8.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej koni sprowadzonych z zagranicy winny być załączone świadectwa pochodzenia, wydane przez instytucję prowadzącą księgę stadną, do której koń jest wpisany. Takie same dowody winny stwierdzać pochodzenie ogiera, którym sprowadzona z zagranicy klacz jest stanowiona, oraz datę ostatniego skoku.

Jeżeli sprowadzony z zagranicy koń nie jest wpisany do żadnej księgi stadnej, wówczas zgłaszający winien przedstawić inne dowody, stwierdzające pochodzenie i tożsamość konia.

Zgłaszający winien nadto udowodnić, w jakim dniu koń został przewieziony przez granicę Państwa Polskiego.

§ 9.

Księga stadna winna być prowadzona z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku winny być wydawane osobne dodatki do ostatniego tomu księgi, zawierające wiadomości z roku poprzedniego o koniach urodzonych, sprowadzonych z zagranicy, wywiezionych zagranicę oraz o stanowieniu klaczy.

Załącznik Nr. 4 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski” Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi”.

§ 1.

Do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi”, mogą być wpisywane:

1) ogiery i klacze, które — nie posiadając warunków, wymaganych do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”:

a) zostały wpisane do działu I prowadzonej do dnia 31 grudnia 1931 r. „Polskiej księgi stadnej koni arabskich” lub

b) zostały wpisane do działu II prowadzonej do dnia 31 grudnia 1931 r. „Polskiej księgi stadnej koni arabskich” i posiadają w trzecim pokoleniu wstecz na osiem przodków co najmniej sześciu czystej krwi arabskiej, pozostałych zaś — pochodzenia orientального;

2) ogiery i klacze, pochodzące od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi” po ogierach, wpisanych do tejże księgi, lub do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”, bądź po ogierach zagranicznych czystej krwi arabskiej.

Za pierwsze pokolenie wsteczne uważa się rodziców konia.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni arabskich, chowanych w czystości krwi, za konia czystej krwi arabskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”, a nadto — o ile znajduje się stale w Państwie Polskiem — został wpisany do tej księgi.

§ 2.

Jako przychówek do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi” mogą być wpisywane:

1) żrebięta, urodzone w Państwie Polskiem od klaczy, wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi” po ogierach, wpisanych do tejże księgi, lub do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”, bądź po ogierach zagranicznych czystej krwi arabskiej;

2) żrebięta, urodzone zagranicą od klaczy, wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi” po ogierach, odpowiadających warunkom, wymienionym w

pkt. 1, o ile nie zostały zgłoszone do żadnej innej księgi stadnej oraz zostały sprowadzone do Państwa Polskiego przed 1 listopada roku, w którym się urodziły.

§ 3.

Koń urodzony w Państwie Polskim może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji, prowadzącej księgę najpóźniej dnia 31 grudnia roku, w którym się urodził.

Koń niezgłoszony w roku urodzenia może być zgłoszony najpóźniej dnia 31 grudnia roku następnego po urodzeniu za zwrotem dodatkowych kosztów, powstałych wskutek późniejszego zgłoszenia i tylko w tym wypadku, jeżeli uprzednio było zgłoszone stanowienie klaczy i data ostatniego skoku ogiera.

§ 4.

Koń sprowadzony z zagranicy może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę przed upływem dwóch miesięcy od dnia przewiezienia go przez granicę Państwa Polskiego.

Potomstwo konia niewpisanego do księgi stadnej z powodu niezachowania określonego w ustępie poprzednim terminu — nie może być również wpisane do księgi stadnej.

§ 5.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, pleć, masę i odmiany, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie rodziców, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 6.

Instytucja, prowadząca księgę stadną, przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 7.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej źrebiąt, urodzonych w Państwie Polskim, winny być załączone świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami, oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia źrebięcia. Świadectwa, wystawiane przez właścicieli ogierów, nieposiadających świadectw uznania, mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą źrebiąt od klaczy, należących do właściciela ogiera.

§ 8.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej koni sprowadzonych z zagranicy winny być załączone świadectwa pochodzenia, wydane przez instytucję, prowadzącą księgę stadną, do której koń jest wpisany. Takie same dowody winny stwierdzać pochodzenie ogiera, którym sprowadzona z zagranicy klacz jest stanowiona, oraz datę ostatniego skoku.

Jeżeli sprowadzony z zagranicy koń nie jest wpisany do żadnej księgi stadnej, wówczas zgłaszający winien przedstawić inne dowody, stwierdzające pochodzenie i tożsamość konia.

Zgłaszający winien nadto udowodnić, w jakim dniu koń został przewieziony przez granicę Państwa Polskiego.

§ 9.

Księga stadna winna być prowadzona z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku winny być wydawane osobne dodatki do ostatniego tomu księgi, zawierające wiadomości z roku poprzedniego o koniach urodzonych, sprowadzonych z zagranicy, wywiezionych zagranicę oraz o stanowieniu klaczy.

Załącznik Nr. 5 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi”.

§ 1.

Do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi” mogą być wpisywane ogiery

i klacze, których przodkowie dadzą się wyprowadzić od koni wyłącznie pełnej krwi angielskiej i czystej krwi arabskiej.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni anglo-arabskich czystej krwi:

1) za konia pełnej krwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej”, a nadto — o ile znajduje się stale w Państwie Polskim — został wpisany do tej księgi;

2) za konia czystej krwi arabskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”, a nadto — o ile znajduje się stale w Państwie Polskim — został wpisany do tej księgi.

Do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi” nie mogą być wpisywane konie, które pod względem swego pochodzenia odpowiadają warunkom wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich chowanych w czystości krwi” lub do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej”.

§ 2.

„Polska księga stadna koni anglo-arabskich czystej krwi” prowadzona będzie w dwóch działach:

1) Do działu I mogą być wpisywane ogiery i klacze, posiadające nie mniej niż jedną-ósmą i nie więcej niż trzy-czwarte pełnej krwi angielskiej oraz nie mniej niż jedną-czwartą i nie więcej, niż siedem-ósmych czystej krwi arabskiej.

2) Do działu II mogą być wpisywane ogiery i klacze, posiadające inne ustosunkowanie krwi angielskiej i arabskiej, niż to jest określone w pkt. 1.

§ 3.

Jako przychówek do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi” mogą być wpisywane:

1) źrebięta urodzone w Państwie Polskim od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi”, odpowiadające pod względem swego pochodzenia warunkom określonym w § 1;

2) źrebięta urodzone zagranicą od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi”, odpowiadające pod względem swego pochodzenia warunkom określonym w § 1, o ile nie zostały zgłoszone do żadnej innej księgi stadnej oraz zostały sprowadzone do Państwa Polskiego przed 1 listopada roku, w którym się urodziły.

§ 4.

Koń urodzony w Państwie Polskim może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę najpóźniej dnia 31 grudnia roku, w którym się urodził.

Koń niezgłoszony w roku urodzenia może być zgłoszony najpóźniej dnia 31 grudnia roku następnego po urodzeniu za zwrotem dodatkowych kosztów, powstałych wskutek późniejszego zgłoszenia i tylko w tym wypadku, jeżeli uprzednio było zgłoszone stanowienie klaczy i data ostatniego skoku ogiera.

§ 5.

Koń sprowadzony z zagranicy może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę przed upływem dwóch miesięcy od dnia przewiezienia go przez granicę Państwa Polskiego.

Potomstwo konia niewpisanego do księgi stadnej z powodu niezachowania określonego w ustępie poprzednim terminu — nie może być również wpisane do księgi stadnej.

§ 6.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, pleć, masę i odmiany, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie rodziców, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 7.

Instytucja prowadząca księgę stadną przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 8.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej źrebiąt urodzonych w Państwie Polskim winny być załączone świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami, oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia źrebięcia. Świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów nieposiadających świadectw uznania mogą być

uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą źrebiąt od klaczy należących do właściciela ogiera.

§ 9.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej koni sprowadzonych z zagranicy winny być załączone świadectwa pochodzenia, wydane przez instytucję, prowadzącą księgę stadną, do której koń jest wpisany. Takie same dowody winny stwierdzać pochodzenie ogiera, którym sprowadzona z zagranicy klacz jest stanowiona, oraz datę ostatniego skoku.

Jeżeli sprowadzony z zagranicy koń nie jest wpisany do żadnej księgi stadnej, wówczas zgłaszający winien przedstawić inne dowody, stwierdzające pochodzenie i tożsamość konia.

Zgłaszający winien nadto udowodnić, w jakim dniu koń został przewieziony przez granicę Państwa Polskiego.

§ 10.

Księga stadna winna być prowadzona z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 11.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku winny być wydawane osobne dodatki do ostatniego tomu księgi, zawierające wiadomości z roku poprzedniego o koniach urodzonych, sprowadzonych z zagranicy, wywiezionych zagranicę oraz o stanowieniu klaczy.

Załącznik Nr. 6 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi”.

§ 1.

Do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi” mogą być wpisywane ogiery i klacze, które, nie odpowiadając warunkom, wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi”, posiadają krew zarówno angielską, jak i arabską i pochodzą od rodziców, dających się wyprowadzić wyłącznie od koni: pełnej krwi angielskiej, wysokiej półkrwi angielskiej, czystej krwi arabskiej lub chowanych w czystości krwi arabskiej.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi:

1) za konia pełnej krwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej”, a nadto — o ile znajduje się stale w Państwie Polskim — został wpisany do tej księgi;

2) za konia wysokiej półkrwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej”, a nadto — o ile znajduje się stale w Państwie Polskim — został wpisany do tej księgi;

3) za konia czystej krwi arabskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich chowanych w czystości krwi”, a nadto — o ile znajduje się stale w Państwie Polskim — został wpisany do tej księgi.

Do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi” nie mogą być wpisywane konie, które pod względem swego pochodzenia odpowiadają warunkom, wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich chowanych w czystości krwi” lub do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej”.

§ 2.

„Polska księga stadna koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi” prowadzona będzie w dwóch działach:

1) Do działu I mogą być wpisywane ogiery i klacze, posiadające nie mniej, niż jedną ósmą i nie więcej, niż trzy-czwartą pełnej krwi angielskiej, oraz nie mniej, niż jedną-czwartą i nie więcej, niż siedem-ósmych czystej krwi arabskiej; przy obliczaniu ustosunkowania krwi angielskiej i arabskiej w rodowodach wpisywanych koni — konie wysokiej półkrwi angielskiej i konie arabskie, chowane w czystości krwi, traktowane będą na równi z koniami pełnej krwi angielskiej i czystej krwi arabskiej.

2) Do działu II mogą być wpisywane ogiery i klacze, posiadające inne ustosunkowanie krwi angielskiej i arabskiej, niż to jest określone w pkt. 1.

§ 3.

Jako przychówek do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi” mogą być wpisywane:

1) źrebięta, urodzone w Państwie Polskim od klaczy, wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi”, odpowiadające pod względem swego pochodzenia warunkom, określonym w § 1;

2) źrebięta, urodzone zagranicą od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi”, odpowiadające pod względem swego pochodzenia warunkom, określonym w § 1, o ile nie zostały zgłoszone do żadnej innej księgi stadnej, oraz zostały sprowadzone do Państwa Polskiego przed 1 listopada roku, w którym się urodziły.

§ 4.

Koń urodzony w Państwie Polskim może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji, prowadzącej księgę najpóźniej dnia 31 grudnia roku, w którym się urodził.

Koń, niezgłoszony w roku urodzenia, może być zgłoszony najpóźniej dnia 31 grudnia roku następnego po urodzeniu, za zwrotem dodatkowych kosztów, powstałych wskutek późniejszego zgłoszenia i tylko w tym wypadku, jeżeli uprzednio było zgłoszone stanowienie klaczy i data ostatniego skoku ogiera.

§ 5.

Koń sprowadzony z zagranicy może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji, prowadzącej księgę przed upływem dwóch miesięcy od dnia przewiezienia go przez granicę Państwa Polskiego.

Potomstwo konia, niewpisanego do księgi stadnej z powodu niezachowania określonego w ustępie poprzednim terminu, nie może być również wpisane do księgi stadnej.

§ 6.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, płęć, maść i odmiany, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie rodziców, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 7.

Instytucja, prowadząca księgę stadną, przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 8.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej źrebiąt, urodzonych w Państwie Polskim, winny być załączone świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia źrebięcia. Świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów, nieposiadających świadectw uznania, mogą być uwzględnione tylko wówczas, gdy dotyczą źrebiąt od klaczy, należących do właściciela ogiera.

§ 9.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej koni, sprowadzonych z zagranicy, winny być załączone świadectwa pochodzenia, wydane przez instytucję, prowadzącą księgę stadną, do której koń jest wpisany. Takie same dowody winny stwierdzać pochodzenie ogiera, którym sprowadzona z zagranicy klacz jest stanowiona, oraz datę ostatniego skoku.

Jeżeli sprowadzony z zagranicy koń nie jest wpisany do żadnej księgi stadnej, wówczas zgłaszający winien przedstawić inne dowody, stwierdzające pochodzenie i tożsamość konia.

Zgłaszający winien nadto udowodnić, w jakim dniu koń został przewieziony przez granicę Państwa Polskiego.

§ 10.

Księga stadna winna być prowadzona z załącznikami następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 11.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku winny być wydawane osobne dodatki do ostatniego tomu księgi, zawierające wiadomości z roku poprzedniego o koniach urodzonych, sprowadzonych z zagranicy, wiezionych zagranicę oraz o stanowieniu klaczy.

Załącznik Nr. 7 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia ksiąg stadnych koni półkrwi angielskiej.

§ 1.

Do ksiąg stadnych koni półkrwi angielskiej mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, które posiadają w drugim pokoleniu wstecznym zarówno ze strony ojca, jak i matki conajmniej po jednym wiadomym przodku pełnej krwi angielskiej lub wysokiej półkrwi angielskiej, albo uznanym przez Komisję księgi za uszlachetnionego krwią angielską.

Za pierwsze pokolenie wsteczne uważa się rodziców konia.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni półkrwi angielskiej:

1) za konia pełnej krwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej”;

2) za konia wysokiej półkrwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej”.

§ 2.

Do ksiąg stadnych koni półkrwi angielskiej nie mogą być wpisywane konie, które pod względem swego pochodzenia odpowiadają warunkom wymagającym do wpisania do polskich ksiąg stadnych: pełnej krwi angielskiej, wysokiej półkrwi angielskiej, czystej krwi anglo - arabskiej, wysokiej półkrwi anglo-arabskiej lub półkrwi anglo-arabskiej, chociażby nie były wpisane do tych ksiąg.

§ 3.

Do ksiąg stadnych nie mogą być wpisywane konie, posiadające do trzeciego pokolenia wstecz włącznie przodków następujących ras: ardeńskiej, belgijskiej, brabanskiej, bułońskiej, klewelandzkiej, klajdesdelskiej, duńskiej ciężkiej, fryzyskiej, gudbrandsdalskiej, niwernenskiej, norfolkbretoskiej, normandzkiej (nie anglo-normandzkiej), oldenburskiej, pingauerskiej (noryckiej), perszeroskiej, reńsko - belgijskiej, szajrskiej lub suffolskiej.

§ 4.

Księgi stadne prowadzone będą w dwóch działach.

1) Do działu I mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, które:

a) urodziły się w okręgu danej księgi, albo
b) urodziły się poza okręgiem danej księgi, jednakże pochodzą od matki wpisanej do danej księgi.

2) Do działu II mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, lecz nieodpowiadające warunkom wymienionym w pkt. 1.

§ 5.

Konie wpisane do jednej z ksiąg stadnych koni półkrwi, w razie zmiany miejsca swego pobytu chociażby na stałe, nie mogą być wpisane do księgi stadnej innego okręgu.

§ 6.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, płęć, maść i odmiany, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie wszystkich wiadomych

przodków, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 7.

Instytucja, prowadząca księgę stadną, przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 8.

Za miarodajne dowody pochodzenia i tożsamości koni uważane będą:

1) świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia źrebięcia; świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów nieposiadających świadectw uznania, mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą źrebiąt od klaczy, należących do właściciela ogiera;

2) świadectwa wydane przez instytucję prowadzącą księgę stadną, jakoteż wszelkie inne świadectwa, które Komisja księgi uzna za wiarygodne dowody pochodzenia i tożsamości konia.

§ 9.

Księgi stadne winny być prowadzone z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku mogą być wydawane osobne dodatki do tych ksiąg.

Załącznik Nr. 8 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia ksiąg stadnych koni półkrwi arabskiej.

§ 1.

Do ksiąg stadnych koni półkrwi arabskiej mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, które:

1) posiadają w drugim pokoleniu wstecznym zarówno ze strony ojca, jak i matki conajmniej po jednym wiadomym przodku czystej krwi arabskiej lub chowanym w czystości krwi arabskiej, albo uznanym przez Komisję księgi za uszlachetnionego krwią arabską;

2) są wpisane do działu II prowadzonej do dnia 31 grudnia 1931 r. „Polskiej księgi stadnej koni arabskich”.

Za pierwsze pokolenie wsteczne uważa się rodziców konia.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni półkrwi arabskiej:

1) za konia czystej krwi arabskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”;

2) za konia chowanego w czystości krwi arabskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich chowanych w czystości krwi”.

§ 2.

Do ksiąg stadnych koni półkrwi arabskiej nie mogą być wpisywane konie, które pod względem swego pochodzenia odpowiadają warunkom wymagającym do wpisania do polskich ksiąg stadnych koni: arabskich czystej krwi, arabskich chowanych w czystości krwi, anglo-arabskich czystej krwi, anglo-arabskich wysokiej półkrwi lub anglo-arabskich półkrwi, chociażby nie były one wpisane do tych ksiąg.

§ 3.

Do ksiąg stadnych nie mogą być wpisywane konie, posiadające do trzeciego pokolenia wstecz włącznie przodków następujących ras: ardeńskiej, belgijskiej, brabanskiej, bułońskiej, klewelandzkiej, klajdesdelskiej, duńskiej ciężkiej, fryzyskiej, gudbrandsdalskiej, niwernenskiej, norfolkbretoskiej, normandzkiej (nie anglo-normandzkiej), oldenburskiej, pingauerskiej (noryckiej), perszeroskiej, reńsko - belgijskiej, szajrskiej lub suffolskiej.

landzkiej, klajdesdelskiej, duńskiej ciężkiej, fryzyskiej, gudbrandsdalskiej, niwerneńskiej, norfolk-bretońskiej, normandzkiej (nie anglo-normandzkiej), oldenburskiej, pingauerskiej (noryckiej), perszeronkiej, reńsko-belgijskiej, szajrskiej lub suffolskiej.

§ 4.

Księgi stadne prowadzone będą w dwóch działach.

1) Do działu I mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, które:

a) urodziły się w okręgu danej księgi, albo
b) urodziły się poza okręgiem danej księgi, jednakże pochodzą od matki wpisanej do danej księgi.

2) Do działu II mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, lecz nieodpowiadające warunkom wymienionym w pkt. 1.

§ 5.

Konie wpisane do jednej z ksiąg stadnych koni półkrwi, w razie zmiany miejsca swego pobytu chociażby na stałe, nie mogą być wpisane do księgi stadnej innego okręgu.

§ 6.

W zgłoszeniu konia celem wpisania do księgi stadnej należy wyszczególnić: nazwę konia, pleć, masę i odmianę, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie wszystkich wiadomych przodków, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 7.

Instytucja prowadząca księgę stadną przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 8.

Za miarodajne dowody pochodzenia i tożsamości koni uważane będą:

1) świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami, oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia źrebca; świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów, nieposiadających świadectw uznania, mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą źrebca od klaczy, należących do właściciela ogiera;

2) świadectwa wydane przez instytucje, prowadzące księgi stadne, jakoteż wszelkie inne świadectwa, które Komisja księgi uznaje za wiarygodne dowody pochodzenia i tożsamości konia.

§ 9.

Księgi stadne winny być prowadzone z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku mogą być wydawane osobne dodatki do tych ksiąg.

Załącznik Nr. 9 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski" Nr. 295. poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia ksiąg stadnych koni półkrwi anglo-arabskiej.

§ 1.

Do ksiąg stadnych koni półkrwi anglo-arabskiej mogą być wpisywane konie, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, które są uszlachetnione jednocześnie krwią angielską i arabską, a ponadto odpowiadają jednemu z niżej wymienionych warunków:

1) posiadają w drugim pokoleniu wstecznem zarówno ze strony ojca, jak i matki, co najmniej po jednym wiadomym przodku: pełnej krwi angielskiej, wysokiej półkrwi angielskiej, czystej krwi arabskiej, chowanym w czystości krwi arabskiej, anglo-arabskim czystej krwi lub anglo-arabskim wysokiej półkrwi, albo też uznanym przez Komisję księgi za uszlachetnionego krwią angielską, arabską lub anglo-arabską, z tem zastrzeżeniem, że konie wpisane nie mogą posiadać więcej, niż

trzy-czwarte krwi angielskiej i więcej, niż siedem-ósmych krwi arabskiej;

2) są wpisane do działu II prowadzonej do dnia 31 grudnia 1931 r. „Polskiej księgi stadnej koni arabskich”.

Za pierwsze pokolenie wsteczne uważa się rodziców konia.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni półkrwi anglo-arabskiej:

1) za konia pełnej krwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej”;

2) za konia wysokiej półkrwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej”;

3) za konia czystej krwi arabskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”;

4) za konia arabskiego chowanego w czystości krwi uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi”;

5) za konia anglo-arabskiego czystej krwi uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi”;

6) za konia anglo-arabskiego wysokiej półkrwi uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi”.

§ 2.

Do ksiąg stadnych koni półkrwi anglo-arabskich nie mogą być wpisywane konie, które pod względem swego pochodzenia odpowiadają warunkom, wymagającym do wpisania do polskich ksiąg stadnych koni: anglo-arabskich czystej krwi lub anglo-arabskich wysokiej półkrwi, albo arabskich chowanych w czystości krwi, chociażby nie były one wpisane do ksiąg wyżej wymienionych.

§ 3.

Do ksiąg stadnych nie mogą być wpisywane konie, posiadające do trzeciego pokolenia wstecz łącznie przodków następujących ras: ardeńskiej, belgijskiej, branansońskiej, bulońskiej, klewe-landzkiej, klajdesdelskiej, duńskiej ciężkiej, fryzyskiej, gudbrandsdalskiej, niwerneńskiej, norfolk-bretońskiej, normandzkiej (nie anglo-normandzkiej), oldenburskiej, pingauerskiej (noryckiej), perszeronkiej, reńsko-belgijskiej, szajrskiej lub suffolskiej.

§ 4.

Księgi stadne prowadzone będą w dwóch działach:

1) Do działu I mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, które:

a) urodziły się w okręgu danej księgi, albo
b) urodziły się poza okręgiem danej księgi, jednakże pochodzą od matki, wpisanej do danej księgi

2) Do działu II mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, lecz nieodpowiadające warunkom, wymienionym w pkt. 1.

§ 5.

Konie, wpisane do jednej z ksiąg stadnych koni półkrwi, w razie zmiany miejsca swego pobytu, chociażby na stałe, nie mogą być wpisane do księgi stadnej innego okręgu.

§ 6.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, pleć, masę i odmianę, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie wszystkich wiadomych przodków, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 7.

Instytucja, prowadząca księgę stadną, przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 8.

Za miarodajne dowody pochodzenia i tożsamości konia uważane będą:

1) świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia źrebca; świadectwa, wystawiane przez właścicieli ogierów, nieposiadających świadectw uznania, mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą źrebca od klaczy, należących do właściciela ogiera;

2) świadectwa, wydane przez instytucje prowadzące księgi stadne, jako też wszelkie inne

świadectwa, które Komisja księgi uznaje za wiarygodne dowody pochodzenia i tożsamości konia.

§ 9.

Księgi stadne winny być prowadzone z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku mogą być wydawane osobne dodatki do tych ksiąg.